

i denne Sag. Det forekommer mig ikke, at de vare til at tage fejl af med Hensyn til vor Stilling til Ministeriet i det hele taget. Og for øvrigt kan jeg tilføje, at jeg ikke tvivler om, at de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Hillerød, dem kunne vi alle sammen underskrive, hvad det angaar. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til en Gang at gøre opmærksom paa, at det er et Fantom, de Herrer have en Tilbøjelighed til at kæmpe imod, naar de tro, at Højre bestandig staar paa Springet til at spænde Ben for Ministeriet. Jeg mener med to Grunde at kunne bevise, at de ikke behøve at tage denne, om jeg saa maa sige: Legende frem. For det første har Højre, som bekendt, for Tiden ikke her i Landet en saadan Støtte i Befolkningen eller et saadant Tal paa Tinge, at de med nogen som helst Nytte kunne danne en Regering, naar man derved forudsætter Evne til at kunne føre Udviklingen fremad. Det er det ene. Det andet er dette, at, selv bortset fra, om Partiet havde en saadan Støtte i Befolkningen og stod under saa gunstige Vilkaar, at der kunde være Tale derom, saa skulde der med de nuværende finansielle Forhold for Øje en ualmindelig Lyst til at yve Forsøget. De finansielle Forhold skulde nok afskrække derfra. Det ærede Medlem for Sæby kan berolige sig med Hensyn til sin Frygt for Højres Stilling over for Ministeriet. Det er utvivlsomt Højres Standpunkt at yde Ministeriet loyal Støtte i Forsøget paa at bringe Udviklingen fremad og at faa Orden i de finansielle Forhold, saaledes at der skaffes Balance til Veje i Statskassen. Jeg taler her — jeg siger det, for at jeg ikke skal blive spurgt derom af en senere Taler — ogsaa kun paa mine egne Vegne, men paa den anden Side har jeg et godt Kendskab til Partiet ude i Landet og dets Opfattelse. Jeg tror derfor ikke at have sagt for meget, naar jeg siger, at de Herrer ikke behøve at have nogen som helst Tvivl om, at Højre vil yde Ministeriet Støtte i enhver saglig Forhandling for at bringe Udviklingen fremad. I øvrigt vil jeg nu sige over for den ærede Ordfører, at han paa en Maade havde Ret i den Betragtning, som han gjorde gældende med Hensyn til Forøgelsen af Statens Aktiver, thi det er klart, at selv om de ikke bringe direkte Forrentning, ja selv om de bringe Tab, kassemæssig set, kan det godt være en statsøkonomisk Foranstaltning, der bringer Fremgang, idet den ophjælper ny Erhvervsgrøene, som kunne bringe statsøkonomisk Gevinst. Men det forhindrer

ikke, at Misæren dog bliver den samme, og at vi tværtimod gaa dybere og dybere ind i Underskuddet i Statshusholdningen Aar for Aar.

Jeg skal dernæst tillade mig at omtale et Par lokale Spørgsmaal, som jeg dog forinden næsten bør gøre en Undskyldning for, fordi jeg kan forstaa, at det maa blive trættende Aar for Aar at høre dem gentagne. Men paa den anden Side ved jeg, at naar man ikke bliver ved her at fremføre en Sag, som bør gennemføres, Aar efter Aar, kommer man ingen Vegne, og der er i alt Fald et enkelt Medlem, hvis Ihærdighed staar som et overordentlig smukt Mønster i Henseende til at gentage og gentage og til sidst opnaa noget — det er det ærede Medlem for Esbjerg. Han har gentaget sine Krav derovre fra i en Menneskealder, saa ubarmhertigt og udholdende, at det til sidst er lykkedes ham at faa nogle af dem opfyldte. Jeg har nogle enkelte Stykker, de ere ikke store, men derfor kunne de jo være vanskelige nok. Jeg skal paa egne Vegne og det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Nankes) Vegne fremsætte disse Krav en Gang endnu til velvillig Overvejelse. — Det første drejer sig om Havnebanetaksterne, hvorom der saa tit har været Tale her. Jeg haaber, at det samtidig med Gennemførelsen af Jernbanetakstloven maa lykkes at faa dette Spørgsmaal endelig ordnet. Hvis man ikke kan eller vil gaa til Afskaffelse af disse særlige Takster, som nu træffe enkelte af de handlende i de Byer, hvor de findes, maa man i det mindste kunne udligne det saaledes, at det bliver ensartet overalt, hvor der findes Havnebaner, og man maatte vel ogsaa kunne udligne det saaledes, at man forøgede Taksterne i Almindelighed og derved ganske ophævede disse særlige Takster. I hvert Tilfælde tillader jeg mig nu en Gang igen at henlede Opmærksomheden paa dette Spørgsmaal, naar det forhaabentlig i Vinter kommer til sin endelige Løsning. Det er jo et billigt Krav, der stilles fra Handelsstandens Side, at vi saa vidt muligt fra Lovgivningsmagts Side stillede dens Medlemmer under en ensartet Konkurrence, og det er slet ikke andet, der forlanges. De forlange ikke at blive fritagne for Afgiften i den Forstand, men kun at den lægges saaledes, at den falder ensartet paa den hele Handelsstand.

Det andet Spørgsmaal, jeg vil fremdrage, er heller ikke nyt. Naar det ikke har været fremført med lige stor Styrke hvert Aar, har det sine specielle Grunde;